

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

Ο AVI AVITAL ΜΕ ΤΗΝ Κ.Ο.Θ.

Μαντολίνο: AVI AVITAL Διεύθυνση ορχήστρας: PHILIPPE FORGET
• ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ •

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ (Μ2)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Κ.Ο.Θ.

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

*Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας
επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση
και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (Λογιστήριο),
Έλενα Παράσχου (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης** (Φροντιστής),
Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), **Φίλιππος
Χατζησίμου** (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού),
Γιώργος Νιμπίς (Φροντιστής), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα
Διεύθυνσης), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-
κη-αρχείο), **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία),
Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας), **Κατερίνα Νούλιου** (Λογιστήριο),
Μαρία Πάσχου (Γραφείο Τύπου)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις),
Αγγελική Κουρουκλίδου (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα **Νίκος Κυριακού**

Γραφιστική επιμέλεια **kitchen.was**

Εκτύπωση εντύπου **Άρια**

Ο ΑΝΙ ΑΒΙΤΑΛ ΜΕ ΤΗΝ Κ.Ο.Θ.

ΣΑΒΒΑΤΟ
18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ (Μ2)

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μαντολίνο: **ΑΝΙ ΑΒΙΤΑΛ**

Διεύθυνση ορχήστρας: **PHILIPPE FORGET**

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μωρίς Ραβέλ (1875-1937):

Ο Τάφος του Κουπρέν, ορχηστρική σουίτα 17'

I. Prelude

II. Forlane

III. Menuet

IV. Rigaudon

Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ (1685-1750):

Κοντσέρτο αρ. 1 για πλήκτρα σε ρε ελάσσονα, BWV 1052
(μεταγραφή για μαντολίνο: Aní Avital) 22'

I. Allegro

II. Adagio

III. Allegro

Διάλειμμα

Φέλιξ Μέντελσον-Μπαρτόλντι (1809-1847):

Συμφωνία αρ. 3 σε λα ελάσσονα, έργο 56 («Σκωτική») 38'

I. Andante con moto-Allegro un poco agitato

II. Vivace non troppo

III. Adagio

IV. Allegro vivacissimo - Allegro maestoso assai

MAURICE RAVEL (1875-1937):

Ο Τάφος του Κουπρέν, ορχηστρική σουίτα
I. Prelude II. Forlane III. Menuet IV. Rigaudon

Ο Μεγάλος Πόλεμος υπήρξε καθοριστικός στη ζωή του Μωρίς Ραβέλ, ο οποίος συμμετείχε ενεργά σε αυτόν και κατάφερε να επιζήσει παρά την αδύναμη κρίση του. Η προσωπικότητά του άλλαξε ριζικά μετά τον πόλεμο, όπως και οι συνθέσεις του ως φυσικό επακόλουθο. Αρχικά υποστήριζε πως δεν θα ξαναγράψει μουσική, μη θέλοντας να εξωτερικεύσει τη φρίκη για τον όλεθρο που έζησε και τον πόνο μέσα του για το χαμό τόσων ανθρώπων. Ο θάνατος της μητέρας του όμως αποτέλεσε τον καθοριστικό παράγοντα για να αλλάξει γνώμη και έτσι συνέθεσε το 1917 την ορχηστρική σουίτα 'Ο Τάφος του Κουπρέν' στη μνήμη των φίλων του που έχασαν τη ζωή τους στα πεδία των μαχών και ακολουθώντας μία γαλλική παράδοση του 17ου αιώνα να γράφονται 'μουσικά μνημεία' από συνθέτες για συναδέλφους τους που έχουν φύγει από τη ζωή.

Η λέξη Tombeau σημαίνει τάφος στα γαλλικά, όμως στη γαλλική μουσική της εποχής χρησιμοποιούνταν και για αυτού του είδους τις συνθέσεις. Ο Κουπρέν βεβαίως δεν ήταν κάποιος φίλος του Ραβέλ, αλλά ένας συνθέτης της μπαρόκ εποχής, που και ο ίδιος είχε γράψει παρόμοια 'μουσικά μνημεία'. Ο Ραβέλ ονόμασε έτσι τη σουίτα για να μην ξεχωρίσει κάποιο φίλο που έχασε πρόσφατα, αλλά και γιατί ήθελε να αφιερώσει το έργο στη γαλλική μουσική του μπαρόκ, την οποία χρησιμοποιεί ως βάση της σύνθεσής του ακολουθώντας τη δομή μίας εξαμερούς σουίτας και ενσωματώνοντας χορούς της εποχής εκείνης, που όμως αναμορφώνει με τη σύγχρονη δική του μουσική γλώσσα, ενώ ενώνει ακόμη περισσότερο το παρελθόν με το δικό του παρόν χρησιμοποιώντας μελωδικά και αρμονικά στοιχεία του Νεοκλασικισμού που κυριαρχούσε εκείνο τον καιρό ως μία νέα μουσική τάση. Αρχικά το έργο ήταν γραμμένο για πιάνο, ενώ το 1919 το μετέγραψε για συμφωνική ορχήστρα αφαιρώντας δύο από τα αρχικά του μέρη.

Το πρελούδιο είναι ένα σπινθηροβόλο μέρος που κορυφώνεται οδηγώντας σε μία Φουρλάνα, έναν ζωηρό χορό ιταλικής καταγωγής με έντονες αντιπαραθέσεις, αν και εδώ ο Ραβέλ τη μεταμορφώνει σε ένα μάλλον λυπητερό κομμάτι μετριάζοντας το γρήγορο ρυθμό της. Ακολουθεί ένα Μενουέτο που είναι περισσότερο

λυρικό παρά χορευτικό και η σουίτα ολοκληρώνεται με το ζωηρό γαλλικό χορό Ριγκαντόν που χορεύονταν από ζευγάρια στη γαλλική ύπαιθρο του 17ου αιώνα.

Στο σύνολό της η σουίτα αποπνέει μελαγχολία παρά θλίψη, με τον Ραβέλ να θρηνεί διακριτικά και με λεπτότητα, μέσα από διάφανους και βελούδινους ήχους. Στις σχετικές επικρίσεις απάντησε πως 'οι νεκροί δεν χρειάζονται περισσότερη λύπη, απ' όση νιώθουν μέσα στην αιώνια σιωπή τους'.

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750):

Κοντσέρτο αρ.1 για τσέμπολο σε ρε ελάσσονα, BWV 1052 (μεταγραφή για μαντολίνο: Ανί Avital)
I. Allegro II. Adagio III. Allegro

Ο Μπαχ είχε δεύτερες σκέψεις σχεδόν για κάθε του σύνθεση και ιδιαίτερα για όσες έγραφε για πληκτροφόρο όργανο προχωρώντας σε συνεχείς επεξεργασίες των έργων του, σε μία διαρκή αναζήτηση νέων ήχων. Παράλληλα χρησιμοποιούσε αυτές τις μεταγραφές για να εκπαιδεύει τους γιους του. Αγαπούσε ιδιαίτερα τα πληκτροφόρα όργανα της εποχής του (όργανο, κλαβίκορδο, πιανοφόρτε, τσέμπολο) γράφοντας πλήθος σχετικών έργων. Είναι ο πρώτος συνθέτης που έγραψε κοντσέρτα για τσέμπολο, με τη μεγάλη πλειοψηφία των συνολικά 15 αυτών έργων να είναι μεταγραφές κοντσέρτων άλλων οργάνων, σύμφωνα με τους μελετητές, παρά για κοντσέρτα αυθεντικά γραμμένα για το συγκεκριμένο όργανο.

Το 'Κοντσέρτο αρ.1 σε ρε ελάσσονα, BWV 1052' έκανε την ίδια διαδρομή, αφού γράφτηκε μεταξύ 1717-23, αρχικά για βιολί, έχοντας έντονες αναφορές στον Βιβάλντι, τον οποίο μελετούσε συστηματικά ο Μπαχ, ιδιαίτερα με τον τρόπο εισαγωγής των θεμάτων και τον επιθετικό τρόπο έκθεσής τους. Χαρακτηριστικό του κοντσέρτου είναι κάποια σημεία που είναι δύσκολο να αποκρυπτογραφηθούν ρυθμικά. Ο Μπαχ το είχε μεταγράψει και για όργανο, πριν καταλήξει στο τσέμπολο τελικά.

Το κοντσέρτο αυτό αποτελεί ένα χαρακτηριστικό έργο της φόρμας ριτορνέλο, όπου ένα μικρό τμήμα μουσι-

κής 'επιστρέφει' τακτικά και με διάφορες μορφές και εναλλάσσεται με πιο ελεύθερα επεισόδια. Στα τέλη του 17ου αιώνα εμφανίστηκε στις εκκλησιαστικές άριες εναλλασσόμενο με φωνητικά μέρη, ενώ στα μπαρόκ κοντσέρτι παρουσιάζεται με ένα χαρακτηριστικό θέμα που εμφανίζεται στα γρήγορα μέρη και επαναλαμβάνεται, πολλές φορές διαφοροποιημένο ή σε άλλη τονικότητα, όπου επανέρχεται στην αρχική του μορφή στο φινάλε του έργου. Αυτό συμβαίνει και στο συγκεκριμένο κοντσέρτο που το ριτορνέλο εμφανίζεται στην πρώτη και στην τελευταία κίνηση. Εκφραστικά το έργο είναι ιδιαίτερα πλούσιο με το σολιστικό όργανο να εισέρχεται εντυπωσιακά, ενώ σε όλη τη διάρκεια του έργου ο συνθέτης δίνει ελευθερία στο σολίστα, αλλά και απαιτεί από αυτόν ένταση.

Όπως και κάθε άλλη μεταγραφή ενός κοντσέρτου για πληκτροφόρο όργανο του Μπαχ έτσι και αυτή του Ανί Avital για μαντολίνο, είναι μία ενδιαφέρουσα μεταμόρφωση του έργου, που 'ντύνεται' με έναν εντελώς καινούριο ήχο, ο οποίος εμπλουτίζει το κοντσέρτο όχι μόνο ηχητικά, αλλά και ερμηνευτικά. Άλλωστε ο πρώτος διδάξας σε αυτές τις ενδιαφέρουσες μουσικές εξερευνήσεις ήταν ο ίδιος ο Μπαχ. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Avital το μαντολίνο βρίσκεται ηχητικά ανάμεσα στο βιολί και το τσέμπολο και αυτό του δίνει τη δυνατότητα να δημιουργήσει κάτι νέο παίρνοντας στοιχεία και από τα δύο αυτά όργανα. Αυτό ακριβώς πράττει σε αυτή τη μεταγραφή δημιουργώντας ένα φρέσκο ήχο με το μαντολίνο του σε ένα εντυπωσιακό αποτέλεσμα.

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809-1847):

Συμφωνία αρ. 3 σε λα ελάσσονα, έργο 56 («Σκωτική»)

I. Andante con moto-Allegro un poco agitato II. Vivace non troppo III. Adagio IV. Allegro vivacissimo – Allegro maestoso assai

Το καλοκαίρι του 1829 ο Μέντελσον είχε μόλις τελειώσει μία σειρά εμφανίσεων στο Λονδίνο με μεγάλη επιτυχία και με δεδομένο ότι επρόκειτο για την πρώτη

του επίσκεψη στη Μεγάλη Βρετανία, αποφάσισε να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία και να επισκεφτεί μερικά αξιοθέατα της Γηραιάς Αλβιόνας. Ταξιδεύοντας βόρεια έφτασε στο ανάκτορο Χόλιρουντ, την επίσημη κατοικία της βρετανικής μοναρχίας στη Σκωτία. Μέσα στο ερειπωμένο παρεκκλήσι του παλατιού, όπου η Μαρία Στιούαρτ στέφθηκε βασίλισσα των Σκώτων, ο ρομαντικός Μέντελσον εμπνεύστηκε την αρχή της 3ης συμφωνίας του συνεπαρμένος από την αντίθεση του ερειπωμένου και σε αποσύνθεση παρόντος με τη λάμψη και τη χλιδή που είχε γνωρίσει στο παρελθόν το ίδιο μέρος. Ως έμπνευση για το υπόλοιπο έργο είχε ήδη συγκεντρώσει μέσα του εικόνες, όπως το λυκόφως που θαύμαζε μέσα από το παλάτι, τη γωνία του δωματίου που δολοφονήθηκε ο φημολογούμενος ως εραστής της βασίλισσας Ντέιβιντ Ρίτσιο από τους στασιαστές και πάνω απ' όλα τα υπέροχα σκωτικά τοπία που είχε δει σε αυτό το ταξίδι, τα οποία μάλιστα ζωγράφιζε καθ' οδόν εντυπωσιασμένος.

Η συμφωνία ολοκληρώθηκε 13 ολόκληρα χρόνια μετά και η πρεμιέρα της έγινε στις 3/3/1842 στη Λειψία, με αποτέλεσμα να παρουσιαστεί στο κοινό τελευταία από τις πέντε συνολικά συμφωνίες του συνθέτη, όπως άλλωστε και τελευταία γράφτηκε, αφού η 4η (Ιταλική) και η 5η (της Μεταρρύθμισης) είναι προγενέστερες από την 3η, όμως δεν είχαν εκδοθεί ακόμη και γι' αυτό η μεγαλύτερη αρίθμηση. Τα μέρη παίζονται χωρίς παύσεις μεταξύ τους, σε έναν καταγισμό εικόνων και συναισθημάτων. Ο Μέντελσον αφιέρωσε το έργο στη μεγάλη του θαυμάστρια, Βασίλισσα της Αγγλίας, Βικτωρία.

Η 'Σκωτική' Συμφωνία', όπως την ονόμασε ο ίδιος ο Μέντελσον, αποτελεί ένα από τα πλέον ώριμα έργα της καριέρας του ιδιοφυούς συνθέτη και περικλείει όλες τις αρετές της μουσικής του. Χαρακτηριστικές μελωδικές γραμμές που παραπέμπουν στα άγρια και ρομαντικά τοπία του βορρά αναδεικνύονται μέσα από μία εμπνευσμένη αρμονική επεξεργασία και υποδειγματική ενορχήστρωση, καθιστώντας το έργο αυτό ως ένα από τα ομορφότερα συμφωνικά έργα.

Το πρώτο μέρος λοιπόν μας ξεναγεί στο παρεκκλήσι με τον σπασμένο πλέον θρόνο, πάνω στον οποίο είχε στεφτεί βασίλισσα η Μαρία Α', κόμισσα του Αρράν, από τον Οίκο των Στιούαρτ. Ξεκινά μελαγχολικά με τα ξύλινα και τις βιόλες σε μία άβολη περιήγηση μέσα στα ερείπια του πρότερου μεγαλείου. Ο σκεπτικισμός εντείνεται ακόμη περισσότερο μετά την είσοδο των

πρώτων βιολιών, πριν το ορχηστρικό ξέσπασμα, που όμως δεν διαρκεί πολύ, καταλήγοντας σε ένα παραποινάρικο θέμα σε μι ελάσσονα που διατηρεί τη μελαγχολία, με σύντομα φωτεινά διαλείμματα. Εντελώς ξαφνικά ξεσπά μία καταιγίδα, σαν αυτές που συνηθίζονταν στον Βόρειο Ατλαντικό και είχε ζήσει πολύ πρόσφατα στο ταξίδι αυτό ο Μέντελσον.

Το παραμυθένιο δεύτερο μέρος έχει παρομοιαστεί με υπαίθρια γιορτή χωρικών, ενώ μελωδικά βασίζεται σε παραδοσιακά σκωτσέζικα τραγούδια. Έχει ειπωθεί πως το εμπνεύστηκε ο συνθέτης κάνοντας ιππασία στην περιοχή, όπου συνάντησε μία παρόμοια εκδήλωση. Του έκανε εντύπωση γιατί σε αυτό το ταξίδι είχε συγκλονιστεί από τη ερημιά αυτών των τοπιών και την 'άθλια μοναξιά της υπαίθρου', όπως τη χαρακτήρισε.

Το τρίτο μέρος είναι ένα θρηνητικό αντάτζιο για την τύχη της Μαρίας Στιούαρτ με τα λόγια της γνωστής προσευχής 'Ανε Μαρία' να ταιριάζουν ακριβώς στα πρώτα μέτρα.

Το φινάλε είναι έντονο και παραπέμπει σε πολεμικές συγκρούσεις σαν αυτές που έζησε σε όλη τη διάρκεια της βασιλείας της η Μαρία. Μετά τη γρήγορη πορεία των στρατιωτών ακολουθεί το χάος της μάχης και στο τέλος οι γυναίκες θρηνούν τους νεκρούς τους. Το μεγαλειώδες κύριο μελωδικό θέμα είναι σαν να προσπαθεί να φανεί πίσω από ένα ομιχλώδες τοπίο και χρειάζεται να ανεβεί πολύ ψηλά για να τα καταφέρει, σε έναν παραλληλισμό με τα ομιχλώδη βουνά των Χάιλαντς, αλλά και τη λύτρωση της Μαρίας μέσα από το θάνατο, την οποία αποχαιρετά ο συνθέτης με μία προσευχή.

Νίκος Κυριακού

freskon.helexpo.gr

Freskon

HELEXPO

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

23-25 | 4 | 2023

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

THE FRESH SHOW

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΓΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΠΑΡΟΧΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΘΛΑΠΙ-
ΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

HELEXPO

Avi Avital

MANTOLINO

Ο πρώτος σολίστ μαντολίνου που προτάθηκε για Grammy, ο Avi Avital έχει παρομοιαστεί με τον Andres Segovia για την πρωτοκαθεδρία στο όργανό του και με τον Jascha Heifitz για την απίστευτη δεξιοτεχνία του. Παθιασμένος και «εκρηκτικά χαρισματικός» (New York Times) στις ζωντανές εμφανίσεις του, είναι η κινητήρια δύναμη πίσω από την ανανέωση του ρεπερτορίου του μαντολίνου.

Έχει παραγγείλει πάνω από 100 έργα για το μαντολίνο, συμπεριλαμβανομένων κοντσέρτων για μαντολίνο και ορχήστρα από τους Anna Clyne, Jennifer Higdon, Avner Dorman, David Bruce και Giovanni Sollima, τα οποία έχει ερμηνεύσει με ορχήστρες και μαέστρους, όπως η Φιλαρμονική του Μονάχου με τον Krzysztof Urbanski, η Συμφωνική της Ατλάντα με τον Robert Spano, η Συμφωνική Εθνική Ορχήστρα της RAI με τον Ryan Bancroft και η Συμφωνική Ορχήστρα του BBC, υπό τη διεύθυνση του Daniele Rustioni.

Οι κυριότερες στιγμές της σεζόν 2022/23 περιλαμβάνουν τις παραστάσεις των Mandolin Concertos από την Jennifer Higdon, την Anna Clyne και τον Giovanni Sollima σε ανάθεση από τον Avital, παράλληλα με περιοδείες με την Academy of St Martin in the Fields, το Il Giardino Armonico με τους Giovanni Antonini, B'Rock και Arcangelo, δύο ρεσιτάλ με την Ksenija Sidorova (ακορντεόν), την Olga Pashchenko (τσέμπολο/φορτεπιάνο) και τον Omer Klein (πιάνο) και μια περιοδεία στην Αυστραλία με τον τσελίστα Giovanni Sollima.

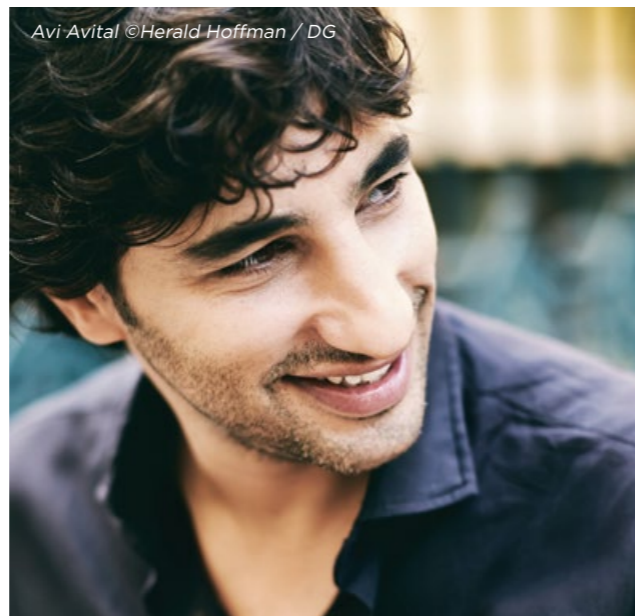
Ο Avital εγκαινιάζει το νέο του εγχείρημα, το «Between Worlds Ensemble», με μια τριμερή εμφάνιση στη Boulez Saal στο Βερολίνο. Το σύνολο δημιουργήθηκε για να εξερευνήσει διαφορετικά είδη, πολιτισμούς και μουσικούς κόσμους εστιάζοντας σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και τον πρώτο χρόνο του θα περιλαμβάνει παραδοσιακή, κλασική και λαϊκή μουσική από την Ιβηρική Χερσόνησο, τη Μαύρη Θάλασσα και την Ιταλία.

Ο Avi Avital συνεργάζεται σε πολλά είδη μουσικής με μουσικούς όπως οι Mahan Esfahani, Kristian Bezuidenhout, Alice Sara Ott, Andreas Scholl, το Dover Quartet, το Danish String Quartet, Brooklyn Rider, Omer Klein, Omer Avital, την ηθοποιό Martina Gedeck και το Γεωργιανό Κουκλοθέατρο Budrug Gade. Η ευελιξία του οδήγησε στο να παίξει ως «Portrait Artist» στο Μουσικό Φεστιβάλ Schleswig-Holstein, στο BOZAR στις Βρυξέλλες και στο Dortmund Konzerthaus (Zeitinsel). Έχει τακτική παρουσία σε

μεγάλα φεστιβάλ όπως Aspen, Salzburg, Tanglewood, Spoleto, Ravenna, MISA Shanghai, Cheltenham, Verbier και Tsinandali.

Ως αποκλειστικός καλλιτέχνης της Deutsche Grammophon, το έκτο άλμπουμ του για την εταιρεία «The Art of the Mandolin» έχει μνηθεί με κορυφαίες κριτικές στους The Times, Independent, Gramophone, BBC Music Magazine, καθώς και στον υπόλοιπο διεθνή Τύπο. Προηγούμενες ηχογραφήσεις του όπως οι «Bach» (2019), «Avital meets Avital» (2017), «Vivaldi» (2015), ένα άλμπουμ με τις μεταγραφές του ίδιου του Avital των κοντσέρτων του Bach (2012) και «Between Worlds» (2014) έλαβαν επίσης πολλά βραβεία.

Γεννημένος στην Be'er Sheva στο νότιο Ισραήλ, ο Avital άρχισε να μαθαίνει μαντολίνο σε ηλικία οκτώ ετών και σύντομα εντάχθηκε στην ακμάζουσα νεανική ορχήστρα μαντολίνου που ίδρυσε και διευθύνει ο χαρισματικός δάσκαλός του, ο ρωσικής καταγωγής βιολιστής Simcha Nathanson. Σπούδασε στη Μουσική Ακαδημία της Ιερουσαλήμ και στο Conservatorio Cesare Pollini στην Πάντοβα με τον Ugo Orlandi. Νικητής του διασμημού Διαγωνισμού Ανίν του Ισραήλ το 2007, ο Avital είναι ο πρώτος μαντολινίστας στην ιστορία του διαγωνισμού που τιμάται τόσο πολύ. Παίζει σε ένα μαντολίνο φτιαγμένο από τον Ισραηλινό λαουτίστα Arik Kerman.

Avi Avital ©Herald Hoffman / DG

Philippe Forget

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Philippe Forget ©Houeix

Ως συνθέτης και αρχιμουσικός, ο Philippe Forget δημιούργησε την «Awatsihu», μία παιδική όπερα με τη χορωδία Solistes de Lyon/Bernard Tétu. Συνέθεσε και τη μουσική και το λιμπρέτο και βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Beaumarchais. Το 2011 διύθυνε το Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας του Μπορντώ στον Μεσσία του Χέντελ, σε χορογραφία του Mauricio Wainrot. Το 2012 η όπερα-δωματίου του Μάκβεθ, παρουσιάστηκε από την Compagnie de l'Opéra Théâtre και τους σολίστ της Εθνικής Ορχήστρας της Λυών.

Ο Philippe Forget υπηρέτησε την Καμεράτα της Βουργουνδίας ως αναπληρωτής μαέστρος, ενώ διορίστηκε μόνιμος προσκεκλημένος μαέστρος στην Περιφερειακή Ορχήστρα της Bayonne Cote Basque, όπου διύθυνε πολλές συμφωνικές παραγωγές.

Υπήρξε βοηθός των James Conlon, Kazushi Ono, Johannes Debus, Gerard Korsten και Stefano Montanari.

Ο Philippe Forget έχει ιδιαίτερη σχέση με το ρεπετόριο της γαλλικής μουσικής και συχνά διευθύνει έργα των Ravel, Debussy, Milhaud, Poulenc, Berlioz, Bizet, Fauré, αλλά και των Sauguet, Duruflé, Pierné, Emmanuel, Jolivet και Le Flem. Επίσης παρουσιάζει σύγχρονα έργα των Greif, Combier, Fénelon, Hersant και Connesson.

Η σταδιοδρομία του περιλαμβάνει επίσης συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, στη Γαλλία και το εξωτερικό, καθώς και εκπομπές σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς σε Λίβανο και Βραζιλία.

Έχει τιμηθεί από την Γαλλική Δημοκρατία με τον τίτλο του Ιππότη του Τάγματος των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Ο Philippe Forget είναι αναγνωρισμένος μαέστρος, διευθυντής χορωδιών, αλλά και συνθέτης.

Πραγματοποίησε το ντεμπούτο του, ενώ σπούδαζε ακόμη, με τον Philippe Cambreling και στη Βουδαπέστη με τον Wolfgang Harrer. Στη συνέχεια συμμετείχε στις παραγωγές του James Conlon με την Όπερα της Βαστίλης για δύο σεζόν.

Διευθύνει κάθε χρόνο την Εθνική Όπερα της Λυών, ενώ έχει εμφανιστεί σε αίθουσες όπως Athenee Theatre, Rouen's Opera και Besancon's Opera-Theatre. Πρόσφατα έχει προσκληθεί να διευθύνει την Campinas Symphony Orchestra στη Βραζιλία, την Orchester National de Lorraine και την Orchester National de Lyon.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 118 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS και η NAXOS. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρόσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Πράγα, Βαλένθια, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khachaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Ε. Καραϊνδρου κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικοιλίδη, Κοσμά Γαλιαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας.

www.tsso.gr

© Amanda Protidou

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσιτς

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μπτροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικόλας Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκλής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλιαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

Tutti

Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαριδής

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιάβουρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Παναγιώτ Καραμούζη

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η δική σας ορχήστρα!

www.tssso.gr